

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-138(3)/17/AgŁ

Warszawa, 19 grudnia 2017 r.

DECYZJA DIH-1/88/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2212), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy „ALDI” Sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 11 października 2017 r. (nr akt sprawy: HU-D-Cz.8361.41.2017/57 DEC/17), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej czterech partii pieczywa oferowanego bez opakowań o łącznej wartości 32,86 zł – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23-30 maja 2017 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwanego dalej „Śląskim WIIH”, w sklepie „ALDI” nr 110 mieszczącym się w Częstochowie, należącym do przedsiębiorcy „ALDI” Sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie, zakwestionowano sposób oznakowania czterech partii pieczywa oferowanego bez opakowań o łącznej wartości 32,86 zł (na pięć ogółem ocenionych w tym zakresie), tj.:

- jednej partii pieczywa „Ciabata” prosto z pieca (75 g) w ilości 7 sztuk o łącznej wartości 4,87 zł (0,69 zł/szt.), wypieczonego z półproduktu oznaczonego przez producenta jako „Ciabata, drobne pieczywo pszenne”, data minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed: 06.05.2018” i nr partii „L000049924”, wyprodukowanego przez Harry-Brot GmbH, Kiebitzweg 15-19, 22869 Schenefeld, Niemcy, z uwagi na:
  - podanie w wykazie składników uwidocznionym w miejscu sprzedaży w zestawieniu zatytułowanym „pieczywo produkowane z ciasta głęboko mrożonego”, zwanego dalej „zestawieniem produktów”, składników, które nie zostały wykazane przez producenta na opakowaniu półproduktu (tj. „słonecznik, mąka żytnia, płatki owsiane, sezam, siemię lniane, mak, mąka słodu jęczmiennego”);

- jednej partii pieczywa „Bułka ziemn./dynia” prosto z pieca (80 g) w ilości 8 sztuk o łącznej wartości 7,12 zł (0,89 zł/szt.), wypieczonego z półproduktu oznaczonego przez producenta jako „Bułka ziemniaczana z ziarnami dyni”, data minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed: 05.05.2018” i nr partii „L000049063”, wyprodukowanego przez Harry-Brot GmbH, Kiebitzweg 15-19, 22869 Schenefeld, Niemcy, z uwagi na:
  - podanie na wywieszce cenowej bezpośrednio przy pieczywie lub w zestawieniu produktów przy wykazie składników „Bułka ziemn./dynia”, „Bułka ziemniaczana (z ziarnem dyni)”, podczas gdy producent na opakowaniu półproduktu użył nazwy „Bułka ziemniaczana z ziarnami dyni”, a także użycie nazwy „Bułka ziemniaczana”, podczas gdy w wykazie składników w pierwszej kolejności występuje mąka pszenna, a płatki ziemniaczane stanowią jedynie 7,3 %,
  - podanie w wykazie składników uwidocznionym w miejscu sprzedaży w zestawieniu produktów składników, które nie zostały wykazane przez producenta na opakowaniu półproduktu (tj. „ekstrakt słodowy (słód jęczmienny, woda)”);
- jednej partii pieczywa „Bagietka wiejska” prosto z pieca (300 g) w ilości 6 sztuk o łącznej wartości 11,94 zł (1,99 zł/szt.), wypieczonego z półproduktu oznaczonego przez producenta jako „Bagietka wiejska, chleb pszenny, drobne pieczywo pszenne”, data minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed: 03.05.2018” i nr partii „TL 8”, wyprodukowanego przez Harry-Brot GmbH, Kiebitzweg 15-19, 22869 Schenefeld, Niemcy, z uwagi na:
  - podanie na wywieszce cenowej bezpośrednio przy pieczywie lub w zestawieniu produktów przy wykazie składników „Bagietka wiejska”, podczas gdy producent na opakowaniu półproduktu użył nazwy „Bagietka wiejska, chleb pszenny, drobne pieczywo pszenne”,
  - podanie w wykazie składników uwidocznionym w miejscu sprzedaży w zestawieniu produktów składników, które nie zostały wykazane przez producenta na opakowaniu półproduktu (tj. „zaczyn naturalny (mąka pszenna, woda)”) lub pominięcie niektórych składników, które zostały wymienione przez producenta na opakowaniu półproduktu (tj. „ekstrakt słodowy (słód jęczmienny, woda), semoliny z pszenicy DURUM, białko pszenicy, dekstroza”);
- jednej partii pieczywa „Chleb razowy” prosto z pieca (500 g) w ilości 3 sztuk o łącznej wartości 8,97 zł (2,99 zł/szt.), wypieczonego z półproduktu oznaczonego przez producenta jako „Chleb żytni-razowy, pieczywo żytnie”, data minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed: 01.04.2018” i nr partii „20.04.2018”, wyprodukowanego przez K4 Zakład Piekarniczy OMAR Paweł Oskólski, ul. Skrajna 88, 22-650 Kielce, z uwagi na:
  - podanie na wywieszce cenowej bezpośrednio przy pieczywie lub w zestawieniu produktów przy wykazie składników „Chleb razowy”, podczas gdy producent na opakowaniu półproduktu użył nazwy „Chleb żytni-razowy, pieczywo żytnie”,
  - podanie w wykazie składników uwidocznionym w miejscu sprzedaży w zestawieniu produktów składników, które nie zostały wykazane przez producenta na opakowaniu półproduktu (tj. „substancja konserwująca E 282”) lub pominięcie niektórych składników, które zostały wymienione przez producenta na opakowaniu półproduktu

(tj. „środek do przetwarzania mąki E 300 jako składnik mąki pszennej, mielone produkty żytnie”).

Powyższe stanowiło naruszenie przepisów: art. 8 ust. 4 w związku z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 s. 18 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”, a także § 19 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z 30 maja 2017 r. (nr akt kontroli: HU-D-Cz.8361.41.2017), w tym w zestawieniu ocenianego pieczywa oferowanego bez opakowań (załącznik nr 2 do tego protokołu) oraz dokumentacji fotograficznej.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 15 września 2017 r. (nr akt sprawy: HU-D-Cz.8361.41.2017/57DEC/17), Śląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę „ALDI” Sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie, zwanego dalej również „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2212), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej czterech ww. partii pieczywa oferowanego bez opakowań, informując przy tym o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a także o wykorzystaniu na potrzeby niniejszego postępowania oświadczenia strony z 3 lutego 2017 r., dotyczącego wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2016, złożonego w odrębnym postępowaniu administracyjnym (nr akt sprawy: HU-D-Cz.8361.71.2016/2DEC/17). Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 11 października 2017 r. (doręczoną stronie w dniu 13 października 2017 r.), Śląski WIIH wymierzył ww. przedsiębiorcy, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej czterech ww. partii pieczywa oferowanego bez opakowań.

Pismem z 16 października 2017 r. (nadany w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 19 października 2017 r.), uzupełnionym pismem z 3 listopada 2017 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i anulowanie wymierzonej jej kary pieniężnej, w związku z wdrożeniem przez stronę działań naprawczych polegających na usunięciu nieprawidłowości w oznakowaniu czterech ww. partii pieczywa oferowanego bez opakowań.

Pismem z 28 listopada 2017 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, w świetle art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i 14 grudnia 2017 r. nawiązała kontakt telefoniczny z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśniając, że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w odwołaniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej – importer danego środka na rynek Unii Europejskiej. Z artykułu tego wynika też, że podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2); oraz że podmioty działające na rynku spożywczym w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą nie mogą modyfikować informacji towarzyszących środkowi spożywczemu, jeżeli taka modyfikacja wprowadzałaby w błąd konsumenta finalnego lub w inny sposób zmniejszała poziom ochrony konsumentów i możliwości dokonywania świadomego wyboru przez konsumenta finalnego; podmioty działające na rynku spożywczym są odpowiedzialne za wszelkie zmiany, których dokonują w informacjach na temat żywności towarzyszących środkowi spożywczemu (ust. 4); zaś bez uszczerbku dla tych przepisów, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (ust. 5).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez

producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta finalnego w błąd, w szczególności: co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności, co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji.

W świetle art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, w przypadkach gdy prawo dotyczące informacji na temat żywności wymaga obowiązkowych informacji na temat żywności, dotyczy to w szczególności informacji zaliczanych do jednej z następujących kategorii: informacje o ochronie zdrowia konsumentów i bezpiecznym stosowaniu danego środka spożywczego; w szczególności obejmują one informacje na temat: cech składu, które mogą być szkodliwe dla zdrowia niektórych grup konsumentów; trwałości, przechowywania i bezpieczeństwa użycia; skutków zdrowotnych, łącznie z zagrożeniami i konsekwencjami związanymi ze szkodliwym i niebezpiecznym spożywaniem danego środka spożywczego.

Wymagania jakości handlowej w zakresie oznakowania w miejscu sprzedaży środków spożywczych oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży zostały określone w przepisach § 19 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, w związku z art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

W myśl § 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, dla środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.: nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011 (pkt 1); oraz wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia, tj. wszystkich substancji lub produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji (pkt 3); zaś w świetle ust. 2 tego paragrafu, ww. informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów

rolno-spożywczych oraz wielkość jego obrotów i przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy „ALDI” Sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu cztery ww. partii pieczywa oferowanego bez opakowań o łącznej wartości 32,86 zł nie spełniają wymagań jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie – co nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w minimalnej wysokości 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Tym samym, Śląski WIIH w drodze decyzji z dnia 11 października 2017 r. wymierzył powyższą karę pieniężną „ALDI” Sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu nieprawidłowo oznakowane przedmiotowe produkty.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie wniosła zastrzeżeń co do zasadności kwestionowania oznakowania przedmiotowych produktów, natomiast podniosła, że podjęła działania mające na celu weryfikację i poprawę błędnego oznakowania, na dowód czego do odwołania dołączyła listę skorygowanych produktów w zakresie informacji o ich nazwie i składzie, a także oznajmiła, że nie może ingerować w informacje o produkcie, dostarczane od producenta. Dodała, że jej celem nie było wprowadzanie konsumentów w błąd.

Odnosząc się do powyższego, należy zauważyć, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł, w związku z ustaleniami kontroli, których strona nie kwestionowała, a które ponad wszelką wątpliwość wskazywały na wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych przedmiotowych produktów. Przepis ten stanowi, iż każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Pojęcie obrotu zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 4 tej ustawy, jako czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, a więc czynnością jest wprowadzenie na rynek, które, zgodnie z zawartą w tym przepisie definicją, oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W rozumieniu tych przepisów, strona wskazane w decyzji organu pierwszej instancji produkty posiadała w celu sprzedaży, a więc wprowadziła do obrotu, co skutkowało wymierzeniem jej kary, stosownie do nakazu wynikającego z art. 40a ust. 1 pkt 3 tej ustawy.

Jak potwierdza judykatura, przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc ma on zastosowanie już za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Dla ustanowienia tej

odpowiedzialności ma zatem znaczenie nie tyle to, w jaki sposób doszło do naruszenia prawa, ale to, czy zostały wprowadzone do obrotu produkty nieodpowiadające jakości handlowej, w tym nieprawidłowo oznakowane (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z: 21 października 2016 r. sygn. akt VI SA/Wa 1000/16 i 16 września 2016 r. sygn. akt VI SA/Wa 741/16, wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z: 31 października 2014 r. sygn. akt 1304/13 i 6 lutego 2014 r. sygn. akt II GSK 1654/12). Zatem, sam fakt podjęcia przez stronę działań mających na celu weryfikację i poprawę błędnego oznakowania, a także wyjaśnienia strony, że jej celem nie było wprowadzanie konsumentów w błąd, zdaniem Prezesa UOKiK, nie stanowią podstawy do odstąpienia od wymierzenia jej kary, w związku z nieprawidłowościami stwierdzonymi w toku kontroli.

Strona jako profesjonalista na rynku miała obowiązek znać i stosować obowiązujące przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Należy zwrócić uwagę, że zakwestionowane produkty były oferowane bez opakowań w miejscu sprzedaży i obowiązek ich prawidłowego oznakowania spoczywał wyłącznie na stronie. Należy podkreślić, że strona dysponowała wszystkimi wymaganymi informacjami na temat przedmiotowych produktów, przekazanymi od producenta, a mimo to oferując te produkty nie zapewniła ich prawidłowego oznakowania w miejscu sprzedaży, gdyż dla każdego spośród czterech ww. partii pieczywa podała wykaz składników w sposób nieadekwatny do informacji podanej przez producenta na opakowaniu półproduktu (tj. tego samego produktu przed wypieczeniem), pomijając niektóre składniki (tj. „ekstrakt słodowy (słód jęczmienny, woda), semoliny z pszenicy DURUM, białko pszenicy, dekstroza” dla bagietki i „środek do przetwarzania mąki E 300 jako składnik mąki pszennej, mielone produkty żytnie” dla chleba) lub wymieniając te, których producent nie zadeklarował (tj. „słonecznik, mąka żytnia, płatki owsiane, sezam, siemię lniane, mak, mąka słodu jęczmiennego” dla ciabaty, „ekstrakt słodowy (słód jęczmienny, woda)” dla bułki, „zaczyn naturalny (mąka pszenna, woda)” dla bagietki i „substancja konserwująca E 282” dla chleba), natomiast dla trzech spośród czterech ww. partii pieczywa (tj. bułki, bagietki i chleba) strona podała nazwę produktu w sposób nieprecyzyjny w stosunku do nazwy i opisu produktu uwidocznionego przez producenta na opakowaniu półproduktu, w tym w jednym przypadku także w sposób nieadekwatny do wykazu składników zadeklarowanego przez producenta na opakowaniu półproduktu (tj. użyto nazwy „Bułka ziemniaczana”, podczas gdy w wykazie składników w pierwszej kolejności występuje mąka pszenna, a płatki ziemniaczane stanowią jedynie 7,3 %). Na marginesie Prezes UOKiK zauważa, że z protokołu kontroli wynika, iż dla ciabaty, poza wykazanymi powyżej nieprawidłowościami dotyczącymi sposobu oznakowania wykazem składników, tj. podawania przez stronę w miejscu sprzedaży składników, których producent nie zadeklarował na opakowaniu półproduktu, stwierdzono także nieprawidłowości wskazujące na pomijanie niektórych spośród zadeklarowanych przez producenta składników (tj. „semoliny z pszenicy durum, syrop cukru inwertowanego”).

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że ustalając wysokość kary pieniężnej, organ pierwszej instancji dokonał prawidłowej oceny wszystkich przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj. stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności strony na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkości jej obrotów i przychodu za rok 2016 oraz wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, co znajduje swój wyraz w treści zaskarżonej decyzji. Stronie

wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł, która jest karą minimalną. Prezes UOKiK w całości podziela ustalenia Śląskiego WIIH w tym zakresie.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej, w tym prawidłowo oznakowane.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie zaskarżonej decyzji i anulowanie wymierzonej jej kary pieniężnej, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa dotyczących wymierzania kar pieniężnych na gruncie ustawy o jakości handlowej.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa¹.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i w niniejszym przypadku, kiedy wynosi do 10 000 zł to opłata stanowi 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł. Opłatę tę uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu².

---

¹ Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.).

² Zgodnie z § 1 pkt 1 i § 5 przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie³.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.)⁴.

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski

Otrzymują:

1. „ALDI” Sp. z o.o.
ul. Niedźwiedziniec 10
61-506 Chorzów
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a

---

³ Zgodnie z art. 243 § 1 i art. 254 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.).

⁴ Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604 z późn. zm.).